

HOE BLIND KUN JE ZIJN? **(There's None So Blind)**

Eenakter

door

GILLIAN PLOWMAN

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE BLIND KAN JE ZIJN? - THERE'S NONE SO BLIND** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GILLIAN PLOWMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1998 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Geoffrey (blind)

Alice, zijn vrouw

Anton, vriend van Geoffrey

Nicola, klante

Amaryllis

Peter

Pietro

DECOR:

Het stuk speelt zich gedeeltelijk af in de praktijkruimte van Geoffrey, die voetreflexoloog is en gedeeltelijk in de receptieruimte van sportschool.

Tijd: het heden.

Licht op praktijkruimte. Geoffrey luistert naar Nicola die pas binnen is gekomen.

Nicola: Nog een lorrie. Nog een lorrie, zei ik tegen hem en ik ben vertrokken. En toen vroeg hij, hoe ga je dan en waar ga je dan naartoe en de zaak is aan het uitbreiden en we zijn rijk en hebben een huis op de Bahama's op komst en waarom ik niet gewoon m'n snater hou over die vervuiling en geniet van alle voordelen van het harde werken dat hij heeft gedaan. Volgens hem zorgen de schapen in Nieuw Zeeland via hun uitwerpselen voor meer methaangas, dan een miljoen lorries. Schapen moeten poepen, daar kunnen ze niets aan doen. Wij hebben niet nog een lorrie nodig.

Geoffrey: Jouw man is een gedreven zakenman.

Nicola: Hij werkt verstikkend, Geoffrey.

Geoffrey: Kom. Kom zitten en doe je schoenen uit.

Nicola: Ik heb m'n voeten gewassen.

Geoffrey: Dat doe je altijd. Er zit zoveel spanning vast in je lichaam.
(Werkt aan haar voeten)

Nicola: Hij vindt dit onzin... reflexologie. Hoe kan kriebelen onder je voeten je nu genezen van astma?

Geoffrey: Het is mogelijk.

Nicola: Dat weet ik.

Geoffrey: Door aan de voet te werken kun je zorgen dat de energie weer door het hele lichaam kan stromen.

Nicola: Dat kan ik voelen, steeds als ik hier ben voel ik die energie door me heengaan.

Geoffrey: Goed zo.

Nicola: Maar zodra ik hier weg ben is alles weer geblokkeerd.

Geoffrey: Niet als we eraan blijven werken..... Een huis op de Bahama's klinkt heel aantrekkelijk en dat voor nog maar een lorrie...

Nicola: Maar die lorrie stoot wel elk jaar zijn gewicht in koolmonoxide uit in de atmosfeer!... Ik werk hem op z'n zenuwen door al die praatjes van mij over milieuveront-reiniging. Straks gaat hij bij mij weg.

Geoffrey: Denk je?

Nicola: Onvermijdelijk.

Geoffrey: Vast niet. Jullie zijn op alle fronten partners.

Nicola: Maar geen gelijke. Niet op alle fronten. De een is altijd meer liefhebbend dan de ander, denk je ook niet?

Geoffrey: Maar de zaak dan?

Nicola: Hij heeft 51 % van de zaak in handen.

Geoffrey: Dus jij 49.

Nicola: Hoeveel lorries zouden dat zijn? Hij zou me moeten uitkopen.

Geoffrey: Zover komt het vast niet. En als het wel zover komt, zorg er dan voor dat je niets tekort komt.....

Nicola: Je vrouw...

Geoffrey: Alice.

Nicola: Ja. Werk jij haar op haar zenuwen?

Geoffrey: Ze heeft een uitstekende conditie en maakt zich boos als ik niet genoeg oefeningen doe. Ze heeft er een hekel aan als ik iets over mijn gewicht kom. Dan pakt ze me bij de hand en neemt me mee joggen. Ik heb een hekel aan joggen.

Nicola: Wie van jullie is het meest liefhebbend....?

Geoffrey: Mmmm.....

Nicola: Weet je wat hem ook op z'n zenuwen werkt? Dat ik maar niet slaag voor m'n rijbewijs. Snap je dat ? Hij kan mijn gebrek aan ruimtelijk inzicht niet begrijpen, gezien ons werkterrein.

Geoffrey: Ons werkterrein is de gezondheid. Zij begrijpt mijn gebrek aan wilskracht niet. *(Ze geeft een kreet van pijn)* Dat is de plek. De pijn wordt zo minder.....

Nicola: Je ogen.

Geoffrey: Mijn ogen.

Nicola: Waarom denk je dat God je ogen heeft gegeven die het niet doen? En waarom heeft hij mij slechte longen gegeven?

Geoffrey: Iedereen die ik ken is blij dat hij kan zien.

Nicola: Wat is een wereld zonder "God zij dank"? God zij dank, dat ik wel kan zien. God zij dank, dat mijn longen niets mankeren.

Geoffrey: Dus er is een reden.

Nicola: Ja. Hij wil ons eindeloos laten bidden voor dingen die niet voor ons zijn weggelegd.

Geoffrey: Even drie keer diep ademen. In. Uit. In. Uit. In. Uit. Goed zo. Zie je hoe simpel? Misschien zijn er toch dingen die we wel kunnen krijgen.

Nicola: Als we eraan werken.

Geoffrey: Samen, Nicola. *(Er wordt aan de deur geklopt)*

Anton: *(af)* Geoffrey, kan ik binnenkomen?

Nicola: Het is oké. *(trekt haar schoenen en jas aan)*

Geoffrey: Kom maar, Anton. *(Anton op met een doos in zijn handen. Hij heeft prothesen als benen)*

Anton: Oh, sorry.

Nicola: Ik ging net weg.

Anton: Oh.

Nicola: Kom je voor een voetbehandeling?

Anton: Geen voeten.

Nicola: Geen voeten?

Anton: Die zijn eraf geblazen.

Nicola: Oh!

Anton: Op een paar ijzeren platen werkt reflexologie niet.

Nicola: *(Tegen Geoffrey)* Zie je wel? "God zij dank".

Anton: Zeg dat wel. God zij dank voor een excuus om geen voetreflexologie te hoeven ondergaan.

Geoffrey: Anton is mijn marketing manager.

Anton: Helemaal niet.

Nicola: Ik kan voorlopig niet komen.

Geoffrey: Dat is goed.

Nicola: Volgende week donderdag?

Geoffrey: Kijk maar even.

Nicola: *(schrijft haar eigen afspraak in de agenda van Geoffrey)*
Donderdagmiddag, half vijf.

Geoffrey: Visualiseer een zonsondergang, Nicola.

Nicola: Makkelijk gezegd. Morgen gaan we naar Duitsland om een nieuwe lorrie te kopen. *(Af. Anton kijkt naar Geoffrey)*

Geoffrey: Kijk je naar me?

Anton: Ja.

Geoffrey: Vragend?

Anton: Ja.

Geoffrey: Zeg het maar.

Anton: Visualiseer een zonsondergang?

Geoffrey: Of dansen. Allebei goed tegen stress.

Anton: In je eentje?

Geoffrey: Waarom niet?

Anton: He! Dancing in the dark, dat is jouw nummer.

Geoffrey: En 'dance till your legs drop off' is de jouwe.

Anton: Dat nummer bestaat niet.

Geoffrey: Wat kom je eigenlijk doen?

Anton: Kijk. *(Hij opent de doos en haalt er een stel rollerskates uit)*

Geoffrey: Ik kijk.

Anton: Geoffrey.

Geoffrey: Anton.

Anton: Je probeert me altijd te laten struikelen. *(ze lachen)*

Geoffrey: Waar kijk ik nu naar?

Anton: Wielen.

Geoffrey: Wielen? Motorwielen, fietswielen? Of heeft iemand je afgeranseld en heb je de striemen op je vlees staan?

Anton: Mocht ik willen.

Geoffrey: Aha.

Anton: Heb jij dan geen wensen?

Geoffrey: Jazeker, een van die wensen is een nieuwe buurman, Anton.

Anton: Heel leuk. Die wens heb ik ook.

Geoffrey: Oké, waar zijn die wielen voor?

Anton: Voor m'n ijzeren platen. *(Anton geeft de wielen aan Geoffrey)*

Geoffrey: Zet je deze dingen vast aan je platen?

Anton: Je weet zelf hoe langzaam ik wandel.

Geoffrey: Vind ik niet erg. Ik hou wel van langzaam.

Anton: Maar Alice houdt van snel.

Geoffrey: Alice wandelt nooit met ons mee.

Anton: Alice houdt van slank.

Geoffrey: Waarom sta je plotseling aan haar kant?

Anton: Dat sta ik niet..... Ik benijd jullie. Om wat jullie samen hebben.

Geoffrey: Wat probeer je me te vertellen, Anton?

Anton: Niets.

Geoffrey: Ik word dikker.

Anton: Dat zeg ik niet.

Geoffrey: Ik mag dan niet in een spiegel kunnen kijken, maar het kan me wel schelen hoe ik eruit zie. Heb ik meeëters? Zitten er vlekken op mijn tanden?

Anton: Dat zeg ik helemaal niet. Ach wat, laten we maar uitgaan, lol trappen. Hoelang is het geleden dat we lol hadden?

Geoffrey: Toen Chelsea weer eens won.

Anton : Dat heeft niets met ons te maken.

Geoffrey: Oh, zeker wel. Jij beschrijft voor mij de wedstrijd en ik spring op en neer voor jou! Dat doen wij!

Anton: Nou, dan is dit hetzelfde.

Geoffrey: Wat?

Anton: Ik draag de wielen en jij duwt mij. Dan hebben we lol, beweging en we zijn er ook eerder.

Geoffrey: Waar?

Anton: De kroeg.....?

Geoffrey: Anton? Wat is er?

Anton: Ik kan het niet.

Geoffrey: Wat kun je niet?

Anton: Die wielen aandoen.

Geoffrey: Waarom niet? Passen ze niet?

Anton: Ik kan het niet.

Geoffrey: Bang? *(Stilte)* Zou ik ook zijn. Rollerskates aantrekken. Zie je het al voor je? Wij met z'n tweeën op rollerskates? Levensgevaarlijk.

Anton: Voor alle andere weggebruikers.

Geoffrey: Zeker weten.....We gaan maar door, hè. Doe normaal tegen ons, hou er geen rekening mee, we zijn niet gehandicapt, we zijn hele gewone mensen. We hebben misschien een paar dingen die niet helemaal werken... Zorg voor ons, maar doe niet anders tegen ons.... Maar we zijn wel anders, Anton. Jij en ik. We zijn doodsbang om een paar rollerskates aan te doen.

Anton: Jij bent normaler dan ik.

Geoffrey: Ik ben banger.

Anton: Jij hebt Alice. Door haar heb jij een normaal leven.

Geoffrey: Waarom ben jij nooit getrouwd?

Anton: Nooit de juiste ontmoet.

Geoffrey: En hoe ziet die eruit?

Anton: Groot, vrolijk, sterk, ze moet me kunnen optillen en uit mijn depressies tillen. Met tieten als meloenen en een kont om in te bijten. Strakke dijen en een zacht hart.... Oh, en mijn benen vindt ze prima... Uiteraard houdt ze van mij. En ze geeft mij een normaal leven.

Geoffrey: Die vinden we wel.

Anton: Ik betwijfel het.

Geoffrey: Blijf kijken.

Anton: En jij.

Geoffrey: Ja, ik blijf ook kijken.

Anton: Fijn.

Geoffrey: Plaats een advertentie! Heer zoekt dame met tieten als meloenen...

Anton: Dan word ik gearresteerd.

Geoffrey: Zullen we dan maar lopend naar de kroeg?

Anton: Net had ik nog de moed.

Geoffrey: Dat heb je nog steeds, man. Lopend naar de kroeg, daar is pas moed voor nodig. *(Beiden af. Alice op, met in haar hand een boodschappentas en post)*

Alice: (roept) Geoffrey! *(Af en weer terug zonder boodschappentas. Ze pakt de agenda en dictafoon en spreekt in)* Afspraken voor dinsdag - dat is morgen, Geoffrey: Om tien uur meneer Cousins. Half twaalf Daniella McLroy. Dan pas weer iemand om drie uur 's middags. In mijn lunchpauze kom ik je ophalen om te gaan zwemmen. Niet kreunen. Het is aangepast zwemmen van een tot twee. Er zal bijna niemand zijn. Ik zorg ervoor dat je op tijd weer terug bent voor je afspraak van drie uur..... Ik moest weer gelijk terug naar de sportschool, er is iemand ziek. Maar maak je geen zorgen, ik eet daar wel wat. Jouw salade staat rechts op de aanrecht naast

de sjalotten. Ik ben om tien uur terug. Ik hou van je.... Oh ja, de post. Gasrekening, electriciteitsrekening, een kaart van de garage dat mijn auto voor een beurt moet komen. En een brief van Sara! Ik neem hem mee om hem te lezen. En nog een brief voor jou. Ik lees hem je wel voor als ik thuiskom. Mis me niet te erg. Alice. *(Neemt de brief mee en laat de rest van de post liggen. Af. Avond. Geoffrey komt binnen en danst in zijn eentje, langzaam en verdrietig op zachte muziek)* (af) Geoffrey ! *(Geoffrey zet de muziek af en herstelt zichzelf. Alice op met handtas. Doet het grote licht aan)* Je staat weer in het donker.

Geoffrey: Mijn aandeel in bezuiniging op electriciteit.

Alice: Dat trekt inbrekers.

Geoffrey: Hoezo?

Alice: Ze zullen denken dat het huis leeg staat als er nooit licht brandt.

Geoffrey: Dan ben ik er nog.

Alice: Ja, en ze zullen je waarschijnlijk in elkaar slaan.

Geoffrey: Is dat erg.....?

Alice: Heb je gegeten?

Geoffrey: Nee, ik ben aan het afvallen.

Alice: Niet eten helpt daar niet bij.

Geoffrey: Natuurlijk wel, in het concentratiekamp waren geen dikke mensen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto